

F. t. l. om skat til staten af indkomst og formue m. v.

dele, men med fradrag af beløb, der er taget fra udbyttereguleringskonto, eller som er overført som driftssaldo fra forrige regnskabsår, og således at visse ekstraordinære udlodninger af tidligere års henlæggelser ikke skal betragtes som udbytte. Restraten beregnes af den del af selskabets skattepligtige indkomst, som forbliver indestående i selskabet.

Også ved beregningen af udbytte- og restraten er det procentvise forhold mellem udbytte og aktiekapital, henholdsvis mellem den skattepligtige indkomst og aktiekapital, afgørende for den skattesats, efter hvilken raten skal beregnes, men til aktiekapitalen kan, såfremt de faste reserver overstiger halvdelen af aktiekapitalen, lægges halvdelen af det overskydende beløb. Når udbyttet udgør under 5 pct. af aktiekapitalen, svares ikke udbytterate. Restraten beregnes med to trediedele af den for udbytteraten gældende sats.

Af de ovenfor beskrevne regler kan udledes forskellige principper, som har været medvirkende ved reglernes udformning.

Først må nævnes det princip, som går ud på at undergive henlæggelserne til reserver en lempeligere beskatning end udbetalt udbytte. Dette princip findes ved den ordinære indkomstskat udtrykt i reglen om nedsættelse i skatten for henlæggelser til reserver og gennemføres ved den overordentlige indkomstskat på den måde, at udbyttet beskattes 50 pct. højere end henlæggelserne. Endvidere tages der som nævnt ved beregningen af den overordentlige skat hensyn til reserverne, idet disse i et vist omfang kan lægges til aktiekapitalen ved beregningen af det forholdstal, der bestemmer skatteprocenten. Princippet synes således stærkest og mest konsekvent gennemført ved den overordentlige beskatning.

Dette princip, som gennem en forstærkning af beskatningen af den del af indkomsten, der udbetales som aktieudbytte, søger at animere til den størst mulige konsolidering, krydses imidlertid til en vis grad af et andet hensyn, som ligeledes har fundet udtryk i de nugældende beskatningsregler, nemlig en bestræbelse for at afsvække den dobbeltbeskatning, som anses at opstå, når en beskatning sættes ind først mod hele indkomsten på selskabets hånd og derefter på aktionærens hånd mod den del af samme indkomst, der udbetales som udbytte. Dette hensyn er ved den ordinære indkomstbeskat-

ning varetaget ved indrømmelsen af et skattefrit fradrag i selskabets indkomst på 5 pct. af aktiekapitalen og ved den overordentlige skat på den måde, at udbytterate ikke skal beregnes, når udbyttet er mindre end 5 pct. af aktiekapitalen m. v. Sidstnævnte regel medfører ganske vist blot, at der i stedet beregnes restrate også af det udbetalte udbytte, men da restraten jo er lavere end udbytteraten, gennemføres der dog altså en lempeligere beskatning, når udbytteudbetalingen er lav.

Et tredje dominerende princip er den progressive beskatning. Da selskabets indtægter bl. a. er afhængige af den i selskabet investerede kapital, kan man ikke, som for personers vedkommende, uden videre lade progressionen bestemmes af indtægtens absolutte størrelse, men man må — hvis en progression overhovedet skal anvendes — også tage hensyn til den investerede kapitalens størrelse. Skattelovskommissionen har (bemærkningerne til kommissionsudkastet side 103 ff.) fremført forskellige indvendinger mod princippet om progressiv beskatning af aktieselskaber, således som dette princip er gennemført i den gældende lovgivning. Det anføres, at systemet — for den ordinære indkomstskats vedkommende udelukkende og for den overordentlige skats vedkommende i overvejende grad — kun regner med den kapitalinvestering, der har fundet udtryk i aktiekapitalen, uanset at den investering, der finder sted gennem oplæg af reserver, i ligeså høj grad som aktiekapitalen øver sin indflydelse på selskabets indtjeningsevne. Hertil kommer, at man, når den nominelle aktiekapital er afgørende for skatteberegningen, kan forvente, at aktiekapitalens størrelse i de enkelte selskaber vil blive fastsat under hensyn til, hvad der skattemæssigt betaler sig bedst.

Skattelovskommissionen har derfor ved kommissionsudkastets §§ 41—43 foreslået selskabsbeskatningen ændret på afgørende vis. Man har herved tilstræbt at opnå en stærkt påkrævet forenkling og rationalisering af selskabsbeskatningen, først og fremmest ved, at den siden 1940 gældende overordentlige beskatning indarbejdes i den ordinære beskatning, således at man ikke vedblivende skal arbejde med 2 sæt lovregler.

Det af kommissionen foreslåede system omfattede dels en almindelig indkomstskat, som skulle svares af selskabets samlede skattepligtige indkomst uden hensyn til, hvor-